

in rekening te brengen, zoals dat in Nagapattinam was vastgesteld, en het verder aan te houden. Dat moet ook aan de buitenkantoren opgedragen worden en in het vervolg dient men in de facturen uitsluitend de ware lengte en breedte te vermelden en moet die met de bestelling overeenkomen. Er is gedreigd dat zonder enig gedogen [fol. 1702] niet alleen het nadeel voor de Compagnie van kleinere afmetingen aan de inzamelaars in rekening zal worden gebracht, maar ook naar rato het prijsverschil met de textiel dat de vereiste afmetingen en kwaliteit heeft. In de vergaderingen van 28 april en 24 juni 1763 is dat reeds geschied met 145 pakken guinees gemengd gebleekt uitschot. Het was sinds 1760 tot recentelijk met verschillende schepen voor de medicinale winkel en het hospitaal te Batavia aangevoerd. Het verschil met de lengte en breedte in de facturen is in de resoluties te vinden. In de vergadering van 28 april is besloten het bestuur op te dragen om te Nagapattinam en de onderhorige kantoren geen uitschot en, naast de deugdelijke soorten, slechts textiel waar vraag naar is te accepteren. De laatsten moeten in lengte, breedte en kwaliteit overeenkomen met [fol. 1703] de deugdelijke textiel. Bij het tegendeel komt de winstderving ten laste van wie deze doeken hebben aangenomen. Om het bestuur en de dienaren te tonen dat er bij overtreding geen clementie betracht zal worden, is het verzoek van het bestuur in de brief van 17 oktober 1762 om 85 pakken textiel niet voor 50 % van de schade en winstderving, maar slechts voor 25 % daarvan, of f 5540, aan de inkopers ter vergoeding op te leggen, afgewezen. Deze textiel was in 1759 ingekocht en met de Leiden en de Eendracht naar Batavia vervoerd en daar met verlies verkocht. Er is bevolen dit bedrag onverwijld in te vorderen en dat bij eerste gelegenheid te melden. [fol. 1704] Het is een goede zaak dat volgens de brief van 11 december 1762 de sterke druk van de kooplieden te Nagapattinam om de prijzen te verhogen, weerstaan is en de laatst betaalde prijzen zijn gehandhaafd. Maar in de brief van 26 februari 1763 wordt gemeld dat de kooplieden te Pulicat om een verhoging van 25 pagoden per pak roemaals voor Nederland vroegen, waarop hun 8 à 10 pagoden is aangeboden. Maar dan moesten deze volgens de monsters wel levendiger van kleur en fijner van textuur zijn. Een besluit is uitgesteld, omdat niet zeker is dat deze prijsverhoging door een stijging van de afzetprijs in Nederland kan worden opgevangen. De kooplieden te Palicol volgen de slechte gewoonte om de handelswaren die zij te Jagannathpur in ruil voor textiel voor de gebruikelijke prijs ontvangen, contant tegen lagere prijzen te verkopen. [fol. 1705] Het betreft een verschil van pagode 10,4 op 120 lb kruidnagels, pagode 5,18 op 120 lb nootmuskaat, pagoden 12,15 op 120 lb foelie en pagoden 6,22 op 480 lb Japans staafkoper. Het bestuur is bevolen dit te verbieden, omdat het nadelig is voor handelaren te Jagannathpur en het tot vermindering van de kwaliteit van de textiel leidt. Op het verzoek om voor textiel in contanten betaald te worden, moet een middenweg bewandeld worden. De opperhoofden moeten de kooplieden zeggen dat er niet uitsluitend, maar zoveel mogelijk in contanten betaald zal worden. Wat de bestelling van 1762 aangaat, is het juist dat het bestuur de dienaren te Pulicat heeft opgedragen om geheel af te zien van de inkoop van witte muris, aangezien de kooplieden daarvoor pagode 70,- het pak hebben gevraagd. In dergelijke gevallen moet net zo gehandeld worden. [fol. 1706] Over de bepalingen en verlaging van de prijzen voor de textiel op genoemde extra bestellingen, zoals vervat in het besluit van 3 februari 1763 te Nagapattinam, wordt pas een besluit genomen, als ze ontvangen en verkocht is. Uit de brief van 11 december 1762 bleek dat er op de bestelling voor 1762 maar  $3128\frac{1}{4}$  pakken, of  $181\frac{1}{4}$  minder dan het vorige jaar, zijn verworven. Het bestuur is aangespoord de bestellingen voor Nederland en Azië zoveel mogelijk uit te voeren en op de kwaliteit van de textiel te letten. In de vergaderingen van 14 januari en 1 maart 1763 is uit het rapport van de gecommitteerden van de kledenzaal over textiel in het najaar van 1762 met de Vrouwe Geertruida en Nieuw Nieuwerkerk aangevoerd, gebleken dat het weefsel dun was en de draden ongelijk. Dit rapport is met de erop genomen besluiten naar het bestuur te Coromandel gezonden. [fol. 1707] Om dit daar te laten herstellen, of er vergoedingen voor op te leggen zijn extracten van de besluiten van 1 en 4 februari en 1 maart 1763 betreffende teveel, zowel als te weinig ontvangen textiel, eveneens daarheen gestuurd. Er is op aangedrongen dat de Compagnie geen schade zal ondervinden